

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200119
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3015200119.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Miloš Kopačka, IČO: 43 523 790, Trenčianska 724/50, Nová Dubnica, právne zastúpeného: JUDr. Milan Martinko, advokát, Nám. A. Hlinku 26, Považská Bystrica, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2094 O-565/2014 zo dňa 09.01.2015, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/42/2015-37 zo dňa 15.06.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/42/2015-37 zo dňa 15. júna 2016 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2094 O-565/2014 zo dňa 09.01.2015, ktorým bolo potvrdené prvostupňové správne rozhodnutie o odobratí osvedčenia odborného pracovníka, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 749,37 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že žalobca počas inšpekcie, ako aj po začatí správneho konania, uvádzal, že poistný ventil nebol na tlakovej nádobe nainštalovaný, pričom uviedol, že do správy tento ventil uviedol s vedomím, že tam bude na základe dohody s p. N., s ktorým už 10 rokov spolupracuje, doinštalovaný. K inštalácii však nedošlo vzhľadom na hospitalizáciu p. N.. Žalobca opakovane zdôrazňoval, že absencia ventilu na tlakovej nádobe, ktorá bola súčasťou sústavy, nepredstavovala žiadne bezpečnostné riziko, keďže kotle, ktoré boli súčasťou tejto sústavy majú vlastné ventily. Až v podanej správnej žalobe začal tvrdiť, že poistný ventil bol v čase vykonania prvej vonkajšej ohliadky dňa 09.07.2013 nainštalovaný a až neskôr došlo k jeho odmontovaniu pri odstraňovaní poruchy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca tak pri podaní vysvetlenia, ako aj neskôr pri ústnom

pojednávani, ako aj svojich odvolaniach, vždy opisoval skutkový stav rovnako, teda, že tento ventil v čase ohliadky nebol nainštalovaný, súd považoval zmenu týchto jeho tvrdení za účelovú. V tomto ohľade vyjadril súd názor, že správne orgány správne vychádzali z opakovaných, zhodných skutkových tvrdení žalobcu, ktoré boli podložené aj zistením z kolaudačného konania.

Vo vzťahu k uloženej sankcii (odobratie osvedčenia) súd konštatoval, že vzhľadom na závažnosť tohto postihu zákon vyžaduje, aby išlo o prípad, keď pri výkone odbornej činnosti dôjde k závažnému alebo opakovanému konaniu v rozpore s právnymi predpismi a ostatnými právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Z uvedeného vyvodil, že musia byť splnené kumulatívne viaceré podmienky. Jednak porušovateľom musí byť osoba, ktorá má preukaz, osvedčenie alebo doklad podľa § 16 ods. 1 písm. b) zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti o ochrane zdravia pri práci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „zákon“), ku konaniu musí prísť pri výkone odbornej činnosti a súčasne týmto konaním musí dôjsť k závažnému alebo opakovanému porušeniu predpisov na úseku zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobca mal podľa správnych orgánov závažným spôsobom porušiť STN normu, ktorá nie je právne záväzná a nie je primárne predpisom upravujúcim bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, ale technickou normou. Odhladnuc od uvedeného vyslovil názor, že pri posudzovaní, či určité konanie, ktoré by bolo v rozpore s predpisom o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, má charakter závažného a teda môže viesť k takej sankcii ako je odobratie odborného osvedčenia, je podstatné zohľadniť aj následok, ktorý toto konanie vyvolalo resp. mohlo vyvolať.

Mal za to, že správne orgány, ktoré ako vyplýva z odôvodnenia ich rozhodnutí, sankcionovali žalobcu za uvedenie nepravdivých skutočností v správe zo dňa 09.07.2013, boli povinné pri svojom rozhodovaní a právnom posudzovaní veci vyhodnotiť aj škodlivosť prípadného následku a ujmu, ktoré mohli byť takýmto konaním žalobcu spôsobené. Nebolo pritom otázkou dôkaznej povinnosti žalobcu, aby neexistenciu takéhoto nebezpečenstva preukazoval, ale správnych orgánov, aby túto skutočnosť v rámci zistenia skutkového stavu zistili a následne ju zhodnotili a zobrali do úvahy pri právnom posudzovaní veci, teda pri svojej úvahe, či určité konanie naplnia znaky porušenia predpisu o bezpečnosti práce a ochrany zdravia závažným spôsobom. Uvedené bolo súčasťou správneho právneho posúdenia veci, teda vyvodenia právneho záveru, že sú dané podmienky pre postup správnych orgánov podľa § 16 ods. 10 zákona, výsledkom ktorého je odobratie odborného osvedčenia. V danom prípade žalovaný nespochybňoval tvrdenie žalobcu, že porušenie jeho povinnosti nemalo žiaden dopad na ochranu majetku a zdravia, ale nesprávne ju považoval za nepodstatnú pre právne posúdenie veci. Rovnako správne orgány nezohľadňovali skutočnosť, či a kedy (napr. pred uvedením tlakovej nádoby do prevádzky) došlo k následnému nainštalovaniu tohto ventilu, tak ako to v správnom konaní tvrdil žalobca. Správne orgány bez ďalšieho vychádzali zo stavu zisteného pri kolaudačnom konaní, teda pred vykonaním inšpekcie a začatím správneho konania. Zistenie tejto skutočnosti pritom podľa krajského súdu tiež môže mať vplyv na posúdenie závažnosti porušenia predpisov zo strany žalobcu.

Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je postihnuté vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorá mala za následok zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p.

Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný včas podaním označeným ako „Kasačná sťažnosť“, v ktorom vyjadril názor, že konajúci krajsky súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá dôvod na podanie sťažnosti v súlade s § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku.

Podanú sťažnosť oprel o nasledovné skutočnosti:

- dôvodom vedúcim žalovaného k tomu, že žalobcovi odobral osvedčenia odborného pracovníka bola skutočnosť, že žalobca ako revízny technik plynových zariadení vo svojej odbornej činnosti závažným spôsobom konal v rozpore s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci;

- pri fyzickej obhliadke plynovej kotolne dňa 22. 07. 2013, poistný ventil nebol ešte ani v predmetný deň nainštalovaný, čím v čase vykonávania prvej vonkajšej prehliadky tlakovej nádoby nebola splnená podmienka pre uvedenie tlakovej nádoby do prevádzky v zmysle čl. 26 písm. c) STN 69 0012:1986 - chýbajúca bezpečnostná výstroj;
- žalobca s plným vedomím vo svojej správe zo dňa 09. 07. 2013 skonštatoval, že ním kontrolovaná tlaková nádoba je schopná bezpečnej prevádzky, a to bez toho, aby overil stav jej bezpečnostnej výstroje (táto v čase vydania správy navyše ani nebola nainštalovaná), ktorá patrí k najdôležitejším súčastiam, keďže istí prekročenie najvyššieho prevádzkového tlaku, ktoré by mohlo viesť k deštrukcii nádoby, a tým k priamemu ohrozeniu života a zdravia osôb a majetku;
- kontrolovaná tlaková nádoba z hľadiska konštrukcie a pracovného tlaku navyše patrí v zmysle vyhlášky č. 508/2009 Z. z. medzi vyhradené technické zariadenia skupiny A/b, t. j. medzi zariadenia s vysokou mierou ohrozenia. S ohľadom na túto skutočnosť preto podľa žalovaného právne neobstojí tvrdenie žalobcu o existencii poistných ventilov na kotloch, ktoré mali byť postačujúce na účely istenia systému ÚK (teda aj tejto nádoby), keď zo spomenutej správy je zrejmé, že tieto ventily neboli žalobcom vôbec vyskúšané a podľa bezpečnostného technického projektu netvorili ani bezpečnostnú výstroj tlakovej nádoby, navyše aj podľa príslušných noriem majú kotly svoju bezpečnostnú výstroj a tlaková nádoba zasa tú svoju;
- žalobca vyhotovením takejto správy zavádzal prevádzkovateľa objektu (ako osobu zodpovednú za zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia osôb, ktoré sa s jeho vedomím nachádzajú v jeho priestoroch), že použité tlakové zariadenie je bezpečné a vyhovujúce platným normám, hoci si bol vedomý, že tlaková nádoba mala byť vybavená poistným ventilom (uvedené je zrejmé z obsahu správy zo dňa 09.07.2013), preto jeho postup nemohol žalovaný kvalifikovať inak ako závažné porušenie povinnosti tak, ako to vo svojom rozhodnutí žalovaný posúdil;
- žalovaný mal za to, že na konštatovanie porušenia povinnosti, ktoré je predmetom postihu žalobcu nebolo potrebné, aby nastala škoda, resp. škodlivý následok, prípadne ujma, na účely sankcionovania totiž postačuje zistenie, že žalobca ako revízny technik, ktorý je odborne spôsobilou osobou na posudzovanie bezpečnosti technických zariadení, vykonával svoju činnosť iba formálne, a to aj napriek tomu, že od jeho záverov závisí bezpečnosť osôb a majetku;
- ak by žalovaný akceptoval takýto postup žalobcu a nevyvodili voči nemu právne dôsledky, znamenalo by to, že výkon inšpekcie práce so zameraním na preverenie činnosti revíznych technikov neplní svoj účel, a teda že nedochádza k efektívnemu riešeniu problémov, ktoré sa v tejto činnosti vyskytujú a ktoré môžu mať závažné následky;
- účelom správne vyvodenej sankcie v zmysle judikatúry je aj represívne pôsobiť, a to nielen na účastníka konania, ale aj na iné subjekty, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Prípadné upustenie od postihu za takto formálne vykonanú vonkajšiu prehliadku, a to aj za predpokladu pripustenia tvrdenia žalobcu o tom, že kontrolovaná tlaková nádoba bola schopná bezpečnej prevádzky, by nielenže odporovalo zákonu, ale zároveň by vyvolávalo dojem, že postup revíznych technikov spočívajúci vo vydaní revíznej správy bez náležitého overenia si skutočností, je odborne i právne akceptovateľný;
- prípadné doinštalovanie poistného ventilu na kontrolovanú tlakovú nádobu nemôže mať vplyv na posúdenie veci, a to vzhľadom na dôvod, pre ktorý žalovaný pristúpil k odobratiu predmetného dokladu žalobcovi (týmto dôvodom bolo, že žalobca formálne vykonal prehliadku tlakovej nádoby, keď skonštatoval, že uvedené technické zariadenie je schopné bezpečnej prevádzky, hoci jeho výstroj nebola úplná a ani vyskúšaná tak, ako to stanovuje čl. 26 písm. c) STN 69 0012, na ktorú sa žalobca priamo odvolal);
- je síce pravdou, že nedostatok vedúci k odobratiu osvedčenia žalobcovi bol konštatovaný až v protokole zo dňa 02.08.2013, ktorý predstavoval výsledok inšpekcie práce (vykonanej u žalobcu v dňoch 30.07.2013 a 02.08.2013) zameranej na kontrolu činnosti revízneho technika, avšak zo žiadneho ustanovenia Správneho poriadku nevyplýva, že by na účely vedeného konania nemohli byť použité aj zistenia a dôkazy, ktoré boli vykonané ešte pred samotnou inšpekciou práce (v tomto prípade počas kolaudácie), naviac ak je zrejmé, že práve na základe nich došlo k uskutočneniu kontroly, pri ktorej boli zistené aj ďalšie nedostatky v činnosti žalobcu ako revízneho technika tlakových zariadení.

Žalovaný majúci na zreteli všetky vyššie uvedené skutočnosti vyslovil názor, že rozsudok krajského súdu

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to nielen vzhľadom na vyslovený záver o právnej nezáväznosti STN noriem, ako aj s ohľadom na tvrdenie o potrebe zohľadniť následok, ktorý toto protiprávne konanie žalobcu spôsobilo, či o tom, že správne orgány nesprávne považovali absenciu dopadu protiprávneho konania žalobcu na majetok a zdravie za nepodstatnú. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Záverom dodal, že v prípade, ak Najvyšší súd Slovenskej republiky bude mať za to, že proti napádanému rozhodnutiu krajského súdu je prípustné odvolanie, považuje sa toto podanie za odvolanie.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného v stanovenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť tak, že žaloba sa zamietá. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.01.2018 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Podľa § 16 ods. 1 písm. b/ zákona, fyzická osoba môže obsluhovať určený pracovný prostriedok a vykonávať určené pracovné činnosti ustanovené právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pri jeho prevádzke len na základe dokladu o absolvovaní výchovy a vzdelávania osôb na obsluhu vydaného osobou oprávnenou na výchovu a vzdelávanie, ak ide o činnosť uvedenú v prílohe č. 1a písm. q) až s).

Podľa § 16 ods. 9 zákona, fyzická osoba, ktorá má preukaz, osvedčenie alebo doklad podľa odseku 1 písm. b), je povinná vo svojej odbornej činnosti dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Podľa § 16 ods. 10 zákona, ak fyzická osoba, ktorá má preukaz, osvedčenie alebo doklad podľa odseku 1 písm. b), vo svojej odbornej činnosti závažným spôsobom alebo opakovane koná v rozpore s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, príslušný inšpektorát práce jej odoberie preukaz, osvedčenie alebo doklad podľa odseku 1 písm. b). Fyzická osoba, ktorej bol odobratý preukaz alebo osvedčenie, môže opätovne požiadať o ich vydanie najskôr po uplynutí jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o ich odobratí.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2094, O-565/2014 zo dňa 09.01.2015 a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 6630/174/2013/2.1/H zo dňa 27.10.2014.

Z obsahu predloženého súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že správny orgán prvého stupňa vykonal v dňoch 30.07.2013 a 02.08.2013 inšpekciu práce u žalobcu zameranú na kontrolu činnosti revízneho technika tlakových zariadení. Výsledkom bol Protokol o výkone inšpekcie práce zo dňa 02.08.2013, ktorý bol so žalobcom prerokovaný dňa 02.08.2013. Na podklade uvedeného Protokolu o výkone inšpekcie sa začalo správne konanie o odobratí osvedčenia odborného pracovníka. Výsledkom správneho konania bolo prvostupňové správne rozhodnutie č. 6630/174/2013/2.1/H/ZK z dňa 15.11.2013, ktorým sa rozhodlo o odobratí osvedčenia odborného pracovníka (žalobcu) v celom rozsahu za porušenie ustanovenia § 16 ods. 9 zákona, nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 90 písm. a) v nadväznosti na čl. 26 písm. c) STN 69 0012:1986 tým, že ako fyzická osoba, ktorá má osvedčenie, pri svojej odbornej činnosti nedodržiaval právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Na podklade odvolania žalobcu bolo prvostupňové správne rozhodnutie rozhodnutím žalovaného č. S/2014/00741-2.1, O-4/2014 zo dňa 06.02.2014 zrušené a vec mu bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie s poukazom na nelegitímny postup správneho orgánu prvého stupňa.

Výsledkom opätovného správneho konania bolo prvostupňové správne rozhodnutie č. 6630/174/2013/2.1/H zo dňa 21.05.2014 o odobratí osvedčenia odborného pracovníka, ktoré zrušil žalovaný rozhodnutím č. S/2014/00741-2.1, O-280/2014 zo dňa 05.09.2014 a vec vrátil správne orgánu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie dôvodiac, že tento sa nielenže nepridržal právneho názoru odvolacieho orgánu týkajúceho sa presnej špecifikácie skutku, ale tento svoj akt aplikácie práva ani dostatočne neodôvodnil čo do druhu uloženej sankcie.

V zmysle zrušujúceho rozhodnutia žalovaného pokračoval správny orgán prvého stupňa v správnom konaní, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie č. 6630/174/2013/2.1/H zo dňa 27.10.2014, ktorým rozhodol, že odoberá osvedčenie odborného pracovníka (žalobcu) v celom rozsahu za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 16 ods. 9 zákona nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 90 písm. a) v nadväznosti na čl. 26 písm. c) STN 69 0012:1986, spočívajúce v tom, že žalobca ako fyzická osoba, ktorá má osvedčenie, pri svojej odbornej činnosti nedodržiaval právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Porušenie spočívalo v tom, že v správe zo dňa 09.07.2013 o vykonaní vonkajšej prehliadky tlakovej nádoby REFLEX typ NG, výrobné číslo: 12 M 062390163, rok výroby 2012, objem 80 l, najvyšší prac pretlak 3 bary, ktorá je umiestnená v plynovej kotolni spoločnosti VVED TECHNIKA s.r.o., priemyselný areál Považská Bystrica, revízny technik tlakových zariadení Miloš Kopačka, Trenčianska 724/50, 018 51 Nová Dubnica, IČO: 43 523 790 uviedol, že tlaková nádoba má úplnú a funkčnú bezpečnostnú výstroj - 1 kus poistný ventil TUV SV 09 946, otvárací pretlak 2,5 bar a podľa záznamu uvedenom v správe tento poistný ventil aj funkčne preskúšal s vyhovujúcim výsledkom, pričom pri fyzickej obhliadke plynovej kotolne, v ktorej sa tlaková

nádoba nachádzala, vykonanej Inšpektorátom práce Trenčín dňa 22.07.2013 v rámci kolaudačného konania stavby bolo zistené, že tento poistný ventil ešte ani dňa 22.07.2013 nebol nainštalovaný, čím v čase vykonávania prvej vonkajšej prehliadky tlakovej nádoby nebola splnená podmienka pre uvedenie tlakovej nádoby do prevádzky v zmysle čl. 26 písm. c) STN 69 0012:1986 - chýbajúca bezpečnostná výstroj. Prvostupňový správny orgán odôvodnil rozhodnutie tým, že žalobca si opakovane neplnil svoje základné povinnosti, pretože na základe dohody s dodávateľom najprv napísal revíziu správu, podľa ktorej dodávateľ namontoval príslušné bezpečnostné a meracie zariadenie a až neskôr vykonal samotnú revíziu, čiže sa jednalo o opačný postup.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny akt je aktom legitímnym, dostatočne skutkovo a právne podloženým, správny orgán prvého stupňa v ňom došiel k správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu posúdeniu veci, keď rozhodol o odobratí osvedčenia odborného pracovníka na základe porušenia jeho povinností, ktoré vyhodnotil ako závažné.

S právnymi závermi žalovaného sa krajský súd nestotožnil a odvolaním napadnutým rozsudkom zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie argumentujúc, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je postihnuté vadou nesprávneho právneho posúdenia veci. Dodal, že správne orgány boli pri svojom rozhodovaní a právnom posudzovaní veci povinné vyhodnotiť aj škodlivosť prípadného následku a ujmy; nezohľadnili skutočnosť, či a kedy došlo k následnému nainštalovaniu ventilu; bez ďalšieho vychádzali zo stavu zisteného pri kolaudačnom konaní.

Odvolací súd vyhodnotil podanie žalovaného označené ako „Kasačná sťažnosť“ za odvolanie, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol vydaný dňa 15.06.2016 (v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku), účastníci konania boli poučení o možnosti podať proti tomuto rozsudku odvolanie a z prechodného ustanovenia § 492 ods. 3 Správneho súdneho poriadku vyplýva, že lehoty na podanie odvolania, ktoré začali plynúť pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, plynú podľa doterajších predpisov a ich právne účinky zostávajú zachované.

Odvolací súd vychádzajúc z odvolania žalovaného konštatuje, že tento odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo svojej podstate založil na námietke o nesprávnom právnom posúdení namietajúc, že rozhodnutie správnych orgánov oboch stupňov sú v súlade so zákonom.

Odvolací súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že skutkový stav ako bol opísaný žalovaným v napadnutom rozhodnutí a v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa nebol sporný, teda mal za preukázané, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako to opísal žalovaný správny orgán vo výroku napadnutého rozhodnutia. Spornou otázkou prejednávanej veci bolo posúdenie, či napadnuté rozhodnutie žalovaného je postihnuté vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, pre ktorú bolo nutné rozhodnutie žalovaného zrušiť.

Platí, že v zmysle ustanovenia § 7 ods. 10 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o inšpekcii práce“) je inšpektorát práce v správnom konaní správnym orgánom prvého stupňa a podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona o inšpekcii práce je Národný inšpektorát práce (žalovaný) odvolacím orgánom vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol inšpektorát práce. Preto na preskúmané konania a rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa je nutné využiť všeobecný predpis o správnom konaní - zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), a pri posudzovaní rozhodnutí správnych orgánov je nutné vychádzať z dikcie ustanovenia § 46 a § 47 Správneho poriadku (tieto obsahujú právnu úpravu rozhodnutia a jeho obsahových náležitostí).

V zmysle uvedených ustanovení rozhodnutie správneho orgánu musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti - výrok, odôvodnenie a poučenie o

odvolaní (rozklade). Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd pochybil, keď rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach týchto orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Správne rozhodnutia oboch inštancií obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, výrok prvostupňového správneho rozhodnutia o odobratí osvedčenia odborného pracovníka obsahuje výstižný opis skutku žalobcu, ktorým sa dopustil porušenia povinnosti dodržiavať vo svojej odbornej činnosti právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s tým, že predmetný skutok je uvedený takým spôsobom, ktorý neumožňuje jeho zámenu s iným konaním (správny orgán presne špecifikoval skutkové okolnosti), v odôvodnení správne orgány uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami žalobcu a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu v zmysle zákonného rámca podáva zrozumiteľný a presvedčivý podklad pre preskúmanie správnosti rozhodnutia s tým, že jeho jednoznačnosť ako i právne závery vyplývajú z rozhodujúcich skutkových okolností, preto nemožno konštatovať existenciu dôvodu, ktorý by zakladal potrebu zrušenia rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd má za to, že z napadnutého rozhodnutia je zrejmé porušenie povinnosti žalobcu, to, akým spôsobom resp. skutkom sa ho dopustil, a teda aj to, čo bolo podkladom pre odobratie osvedčenia odborného pracovníka.

Odvolací súd uvádza, že má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal žalovaný v preskúmanom rozhodnutí. Odvolací súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými správnymi orgánmi. Odvolací súd sa tak nemohol stotožniť so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu vyslovenými v napadnutom rozhodnutí, tieto nepovažoval za správne. Ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci nebol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutie žalovaného nepovažoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné zmeniť rozhodnutie súdu, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia žalovaného a vráteniu veci na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, na ktoré odvolací súd poukazuje, vyplýva: „Opierajúc sa o cit. ustanovenia teda je možné konštatovať, že účastník konania preukázateľne postupoval v rozpore s predpismi, pretože nielenže posúdil bezpečnostnú výstroj kontrolovanej tlakovej nádoby za úplnú (súčasťou výstroja pritom mal byť poistný ventil), ale dokonca demonštroval

preskúšanie poistného ventilu s vyhovujúcim výsledkom, hoci sa predmetný ventil na tejto nádobe vôbec nenachádzal. Uvedeným spôsobom teda došlo z jeho strany k porušeniu povinnosti, ktoré spočívalo vo vedomom uvedení nesprávnych údajov do správy o prehliadke tlakovej nádoby a ktoré je možné kvalifikovať ako závažné porušenie vzhľadom na možné dôsledky, ktoré z takéhoto konania revízneho technika vyplývajú.

Zmenu právneho posúdenia veci pritom nemôže vyvolať ani argument účastníka konania, že tlaková nádoba, ktorá sa stala predmetom vonkajšej prehliadky, nemusela byť vybavená priamo poistným ventilom, ak je táto namontovaná v sústave a je chránená voči nárastu tlaku iným spôsobom - v tomto prípade poistnými ventilmi na kotloch. Odvolací orgán je totiž toho názoru, že uvedená námietka nezbavuje účastníka konania zodpovednosti, keďže dôvodom na odobratie osvedčenia nie je správnosť/nesprávnosť posúdenia rizika uvedenia nádoby do prevádzky, ale skutočnosť, že účastník konania pri svojej činnosti postupoval minimálne nezodpovedným spôsobom (keď uviedol, že tlaková nádoba je vybavená funkčným poistným ventilom, aj napriek tomu, že ten nebol vôbec nainštalovaný, pričom preskúšaním ventilov na kotloch, ktorými teraz operuje, sa vôbec nezaoberal a ani sa o nich v správe nez zmienil), hoci si musel uvedomovať zodpovednosť, ktorá mu ako revíznemu technikovi opľýva z jeho pozície.

Tým, že účastník konania v správe uviedol skutočnosti, ktoré sa nezakladajú na pravde, (v dôsledku takto vykonanej prehliadky pritom mohlo dôjsť aj k ohrozeniu osôb), pochybil podľa názoru odvolacieho orgánu tak závažným spôsobom, že toto jeho konanie nejde ospravedlniť ani s poukazom na prítomnosť zabezpečovacieho zariadenia v sústave a už vôbec nie tvrdením, že vykonanie prvej vonkajšej prehliadky nebolo z jeho strany vzhľadom na typ tlakovej nádoby nevyhnutné, teda ju možno považovať za zbytočnú a závery v nej obsiahnuté za irelevantné. Takáto argumentácia podľa názoru Národného inšpektorátu práce svedčí o neprofesionálnom prístupe účastníka konania k plneniu svojich povinností, kam patrí aj vykonávanie odborných prehliadok a odborných skúšok vyhradených technických zariadení, zmyslom ktorých je zistenie okamžitého technického stavu týchto zariadení a na základe poznatkov vyjadrenie sa ku skutočnosti, či tieto zariadenia sú, resp. nie sú schopné ďalšej bezpečnej prevádzky. Nepravdivosť údajov uvedených v správe (tá bola mimochodom viackrát doznaná samotným účastníkom konania, a to tak v zápisnici o podaní informácie zo dňa 30.07.2013, ako aj vo vyjadrení k protokolu, či v podaných odvolaniach) a ich následne ospravedlňovanie neupotrebitelnosťou daného dokumentu len demonštrujú to, že revízia ako taká stratila v tomto prípade svoj význam a opodstatnenie.

.....

Keďže konanie účastníka konania spočívajúce vo vedomom uvedení nepravdivých údajov do revíznej správy považoval inšpektorát práce za závažný nedostatok, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia a v jeho odôvodnení. S takýmito úvahami sa následne stotožnil aj odvolací orgán, ktorý na základe zistených skutočností usúdil, že postup inšpektorátu práce je dôvodný, nachádzajúci oporu v skutkových zisteniach, ktoré sú dostatočne dôkazovo podložené. Tiež dospel k záveru, že argumentácia účastníka konania nie je dôvodom na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia a účastník konania nepredložil žiadne nové dôkazy, ktoré by mali podstatný vplyv na posúdenie veci.“

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní nebolo sporné, že došlo k porušeniu zákonných povinností zo strany žalobcu, ktorý v podstate namietal len neprimeranosť uloženej sankcie. Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že z rozhodnutí správnych orgánov jednoznačne vyplýva správna úvaha ohľadom závažnosti porušenia právnych predpisov žalobcom, za ktoré bolo žalobcovi odobraté osvedčenie odborného pracovníka. Odvolací súd dáva do pozornosti, že revíznym technikom je zverené oprávnenie vykonávať odborné prehliadky a odborné skúšky vyhradených technických zariadení, (zmyslom ktorých je zistenie okamžitého technického stavu týchto zariadení a na základe poznatkov vyjadrenie sa ku skutočnosti, či tieto zariadenia sú, resp. nie sú schopné ďalšej bezpečnej prevádzky), preto je žiaduce, aby správa nimi vytvorená o vykonanej revízii vypovedala pravdivo o zistených skutočnostiach. Žalobca v konaní nebol sankcionovaný za správnosť resp. nesprávnosť posúdenia rizika uvedenia nádoby do prevádzky, ale za skutočnosť, že pri svojej činnosti vedome uviedol nepravdivé údaje, čo aj podľa odvolacieho súdu bez pochyb predstavuje porušenie príslušných predpisov

závažným spôsobom, nakoľko sa očakáva, že správy vyhotovené revíznym technikom opatrené jeho pečiatkou zodpovedajú skutočnosti a je možné sa na ne spoľahnúť. Pokiaľ súd prvého stupňa konštatoval, že v konaní správneho orgánu sa vyskytla vada, s poukazom na vyššie uvedené nemohol odvolací súd s jeho právnym názorom súhlasiť.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného zároveň odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené. Všetky dôkazy zadovážené v konaní vychádzajú z výsledkov šetrenia a materiálu, ktorý je súčasťou spisu a preto odvolací súd nemal dôvod na pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd prihliadol na odvolacie námietky žalovaného, nakoľko rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 46 a § 47 Správneho poriadku, obidva správne orgány postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili aj správny právny záver.

Odvolací súd v preskúmanej veci dospel k záveru, že správny orgán druhého stupňa v predmetnej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok relevantných podkladov pre vydanie rozhodnutia, a preto jeho skutkové zistenia a právne závery boli dostatočné na rozhodnutie vo veci, z ktorých dôvodov žalovaný správny orgán postupoval a rozhodol zákonne, keď potvrdil prvostupňové rozhodnutie napadnuté odvolaním žalobcu, a preto krajský súd pochybil ak nepovažoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.